

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Για ἔλα δῶ, μωρὲ Μαρῆ....
Μ.— Τί θέλεις διπλωμάτη;
Γ.— Θέλω νὰ συζητήσουμε πῶς ξάστερα κομμάτι.
Θέλω χωρὶς ἀνασκοπὴ
σαφῶς καθέννας μας νὰ πῇ
τὰ δίκαια τὰ δικά του
καὶ βάνοντες τὰ πράγματα γυμνά κι' οἱ δύο κάτου
καὶ ταῦτα ἐξετάζοντες ὀρθῶς κι' ἐπισταμένως,
νὰ βροῦμε ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ εἶν' ὄξου πεσωμένος.

Εἰδὼ χωρὶς νὰ σοῦ κρυφθῶ, ξέρεις πῶς κατὰ βάθος
τὸ Βενιζέλο ἐκτιμῶ.
Μ.— Ἴδου τὸ μέγα λάθος!
Γ.— Μὰ μὴ βιάζεσαι λοιπόν! Ἄσε νὰ προχωρήσω
καὶ μὴ μοῦ ῥίχνῃς ἄδικο ἀκόμα πρὶν ἀρχίσω!
Τὸ Βενιζέλο ἐκτιμῶ κι' ὀρθῶς ἢ ἐσφαλμένως
μ' ἐκείνου τὴν πολιτικὴν κι' ἐγὼ κεκηρυγμένος,
σοῦ τῶπα κι' ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ σοῦ τὸ λέω πάλι,
ἀργὰ πῶς θὰ χτυπήσουμε τὸ κούφιο μας κεφάλι
ποῦ δὲν ἐσυμμαχήσαμε ἀμέσως μὲ τοὺς Γάλλους
παρ' ἐκαθήσασιν ἡσυχοὶ νὰ φχαριστήσασιν ἄλλους.

Εἰδὼ ποῦ τὴν πολιτικὴν πρεσβεύω τοῦ Μεσία,
ἐκτὸς τοῦ ὅτι θάπερνα καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν
—καὶ γύρευ' ἐν τῷ μεταξὺ τί ἄλλο ἦθε τύχη—
οὔτε θὰ μ' ἐπνιγε, Μαρῆ, τοῦ Βούλγαρου τὸ νύχι
οὔτε κανεὶς θάμώκανε τὸ σπῆτί μου κουρέλι
κι' ἀφ' τῆ ζωῇ τὴν ἄχαρι
πότε νὰ λείπ' ἡ ζάχαρι
καὶ πότε τὸ καρβέλι.

Καὶ πέλος πάντων, βρὲ Μαρῆ, χωρὶς πολλὰ καὶ λίγα,
ἐγὼ ποῦ εἶμαι ὁπαδὸς τῆς δράσεως τοῦ Γίγα,
ἔχω τὸ θάρρος νὰ τὸ πῶ κι' ἐσένα κι' ὅλον τὸν
πᾶς εἶμαι φίλος τῆς Ἀντάντ' κι' ἐχθρὸς τοῦ Γερμανῶνε
κι' ἂν ἐβγαῖναι πόλεμος μαζί μὲ τὸ Λευτέρη
τῶδε γὰρ γὰρ τὸ Κάρτερ πῶς τσίβουν τὸ πιτέρι.

Ἐνῶ ἐσὺ ποῦ συμφωνεῖς μὲ τὴν οὐδετερότη
καὶ τὸ Λευτέρη σήμερα μοῦ τόνε λὲς προδότη,
λέγε μου σὲ παρακαλῶ, κοφτὰ καὶ ξεκομμένα
γιατὶ δὲν ἔλαβες ποτὲ τὸ θάρρος σὰν ἐμένα
νὰ πῆς καὶ σὺ σὰν Ἕλληνας τί φρόνημα πρεσβεύεις
ἀλλὰ μὲ τρόπους πονηροὺς τὰ λόγια σου μπερδεύεις
καὶ κάθεσαι πῶς μοῦ κρατῇς
οὐδετερότη τάχα
καὶ δι' αὐτῆς ὑπηρετεῖς
τὸν Κάτσερ μονάχα;

Εἰδὼ ἀπὸ ἀνέκαθεν στὰ χώρῃς τὰ πιάτα
καὶ σοῦπα πῶς θ' ἀναμυχθῶ
μὲ τὴν ἰδέαν νὰ ταχθῶ
μαζὺ μὲ τὴν Ἀντάτα.
ἀλλὰ ἐσὺ π' ἀκολουθεῖς τοῦ Γούναρη τὸ κόμμα,
γιατὶ δὲν ἔχεις στόμα
νὰ μοῦ τὸ πῆς ἐλεύθερα χωρὶς νὰ μὲ φοβᾷσαι
πῶς λίαν γερμανόφιλος καὶ ἥσουνε καὶ θᾶσαι;

Μ.— Δὲν εἶμαι γερμανόφιλος...
Γ.— Τότε λοιπὸν τί εἶσαι
ἀφοῦ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ *Κήρυκος* τ' ἀρνεῖσαι
κι' εἶσαι καθ' ὅλα σύμφωνος μετὰ τῶν παρανόμων
ποῦ φθάσαντες εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐκ διαφόρων δρομῶν,
βαστᾶνε μιὰ κατάστασι γιὰ πείσμα τοῦ Λευτέρη
ποῦ μοναχὰ στὰ σχέδια τοῦ Κάτσερ συμφέρει;

Δὲν εἶσαι γερμανόφιλος!! Καὶ ὅμως ἂν δὲν ἦσο,
οὔτε τὸ φαῦλον καθεστὼς θὰ μῶφερνες ὀπίσω,
οὔτε ποῦ θὰ φαλίριζες τὸ κράτος, μωρὲ χάχα,
βαστῶντας ἐπιστράτευσι γιὰ μπάρτζολες μονάχα.
Μ.— Χάχας καὶ μποῦφος εἶσαι σὺ ποῦ λὲς ἀνοησίεις
καὶ μὲ τοῦ φύλλου πήδημα μοῦ μελετᾷς Ἀσίεις.
Χάχας καὶ μποῦφος εἶσαι σὺ
ποῦ ἐν ἐξάψει περισσῇ
στὰ Δαρδανέλλια μοῦθελες νὰ πᾶς νὰ συμμεθέξης,
ἀλλ' εὐτυχῶς σιγὰ σιγὰ,
ἐγλύτωσες ἀφ' τὸν κανγα
καὶ τώρα μόνον πᾶς μ' αὐγὰ
καὶ κάνεις διαλέξεις.

Εἰδὼ, μωρὲ, π' ἀκολουθῶ πολιτικὴν ἀλλοίαν
μὴ ἔχων τίποτε κοινόν.
οὔτε μετὰ τῶν Γερμανῶν
οὔτε μὲ τὴν Ἀγγλίαν,
διὰ πολλοὺς λόγους, καὶ διὰ πολλοὺς λόγους
δὲν θέλω ν' ἀνακατωθῶ μεσ' στίους μεγάλους τσόγους,
ἀλλ' ἐντελὲς οὐδετεροῦ νὰ μένω σὴν ἰστορίαν
καὶ νὰ ἔχω τὸ ταγιάρι μου καὶ τὴν ἐφημερίδα μου
καὶ πάντα νὰ μανθάνω
χωρὶς ὁ ἄλλος νὰ ῥωτᾷ γιὰ μένανε τί κάνω.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Κι' ἀφοῦ τὸν εἶπα δυὸ φορὲς ζουρλὸ τὸ Βενιζέλο
καὶ στὰς Δυνάμεις ἔδειξα πῶς πόλεμος δὲν θέλω
κι' ἀφοῦ ὑπεχρεώθηκα νὰ φθάσω στὸ σημεῖον
νὰ βάλω κυβερνήτες μου τὸ γεροντοκομεῖο
γιὰ ν' ἀποδείξω στοὺς ὑπὲρ καθῶς καὶ στοὺς κατὰ μου
τὸ γῆρας μου δυσκίνητον
καὶ τὴν ἀξιοθρήνητον
οὐδετερότητά μου,

γιὰ ποῖον λόγον νᾶρχονται τῶν φίλων σου οἱ στόλοι
νὰ πέρνουνε τὴν Κέρκυρα, νὰ πέρνουν τ' Ἀργοστόλι,
καὶ ὑπὸ ποίους διεθνεῖς καὶ ἀνθρωπίνους νόμους
ζητᾶνε νὰ μοῦ πάρουνε καὶ τοὺς σιδηροδρόμους;

Μὲ τὸ σταγιὸ μωρ' ἀδερφε μού ἀπαιτεῖς νὰ βάλω
νοικοκυραίους σπῖτι μου τὸν Ἄγγλο καὶ τὸ Γάλλο;
Κι' ἀφοῦ ὁ νοῦς μου εἶν' ἄλλοῦ
κι' ἔχω σχισμένες πρὸ πολλοῦ
συνθήκας καὶ συμβάσεις,
γιατὶ ζητᾶς μὲ τὸ σταγιὸ τοὺς Σέρβους νὰ περάσῃς;

Δὲν τοὺς περνᾶς νὰ σκάσετε καὶ σὺ καὶ ἡ Ἀντάτα;
κι' ἂν μᾶς γυρεύετε κανυγᾶ,
τώρα ἐκτὸς ἀπὸ τ' αὐγὰ
θ' ἀρχίσῃ κι' ἡ ντομάτα
κι' ἂν σᾶς βαστάῃ βγαίνετε,
διαβόλου διπλωμάτες,
νὰ ᾄτε τί παθαίνετε
μ' αὐγὰ καὶ μὲ ντομάτες!

Ἀφοῦ εἶν' ἀνεξάρτητο τὸ Κράτος μωρὲ τέρας,
γιατὶ νὰ ἦναι γύρω μας στρατοὶ τῆς Ἰγγλιτέρας
νὰ μᾶς καταπιέζουνε χωρὶς καμμιὰν αἰτία;
Γ.— Μωρ' δὲν ἐσυμφωνήσαμε γιὰ τὴν ἐπιστράτεια
καὶ τᾶχαμ' ὅλα ἔτοιμά μὲ πρώτην εὐκαιρία
νὰ πᾶς ἐσὺ σι' Αἰβελὴ κι' ἐγὼ στὴ Βουλγαρία
ν' ἀρχίσουμε σὰν ἄλλοτε δεξιὰ ζερβιὰ τὸ ξύλο;
Γιατὶ λοιπὸν μὴ γύρισες ἀνάποδα τὸ φύλλο
κι' ἐκείνους π' ἀσηκώθηκαν νὰ δείρῃς ἐν μανίᾳ
τοὺς ἔφερες καὶ βόσκουνε μέσ' στὴ Μακεδονία;

Μ.— Τοὺς ἔφεραν τὰ πράγματα κι' οἱ φίλοι σου οἱ Γάλλοι.
Γ.— Τοὺς ἔφερε μὲ τὸ σταγιὸ τὸ κούφιο σου κεφάλι
κι' ἀφοῦ δὲν συνειτίεσαι ἀλλὰ ὁ ἴδιος μένεις,
θὰ φέρῃς κι' ἄλλα πρὸ πολλὰ ποῦ δὲν τὰ περιμένεις,
καὶ ὅπερ σπουδαιότερον προβλέπω, κακομοίρη,
πῶς φέρνεις μέσ' στὸ σπῖτι σου μεγάλο πανηγῦρι
ἀφοῦ νομίζεις πῶς μπορείς μὲ τὴν Ἀντάντ νὰ παῖξῃς.
κι' ἂν δὲν βαριέσαι ρίχνε μας αὐγὰ στὰς διαλέξεις!

Δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα μὲ τὴν Ἀντάτα νᾶσαι,
νᾶχῃς τῆς λίρες ἄφθονες, πεῖνα νὰ μὴ φοβᾶσαι,
δὲν σ' ἄρεσε νᾶσαι τρανὸς
ν' ἀξένουν καθημερινῶς
τὰ ἐθνικά σου φόντα,
παρ' ἤθελες πολιτικὴ
ποῦ νὰ πληρώνης τὴ φακὴ
πρὸς μία καὶ ὀγδόντα!

Δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα νὰ πᾶμε μὲ τὸ Γοῦ
ἐξ οὗ κατὰ τὴν Σύνοψιν μέλλει καὶ γάλα ῥέει,
δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα, πᾶμε μὲ τὴν Ἀντάτα
ἂν θέλῃς νὰ χορτάσουμε καὶ ῥέει καὶ πατάτα

παρ' ἤθελες πολιτικὴ
π' οὐδέτεροι κηφήνες
νὰ σὲ βαστᾶνε στὸ χαλὶ
ἐπὶ ἐννέα μῆνες
χωρὶς νὰ ξέρῃς οὔτ' ἐσὺ οὔτε κι' αὐτοὶ ἀκόμα
γιὰ ποῖον λόγον σὲ κρατοῦν οὐδέτερον στὸ σῶμα.

Δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα, πᾶμε μὲ τὴ Γαλλία
νὰ σπάσουμε καὶ Βούλγαρο καὶ Τοῦρκο μ' εὐκολία
κι' αἰσίως νὰ ξοφλήσουμε μὲ δαύτους μιὰ γιὰ πάντα,
παρὰ μοῦ ἐρωτεύθηκαν καὶ σὺ τὴν προπαγάντα
κι' ἀγάπησες τὸ Γερμανὸ μὲ τῆς χειροβομβίδες
κι' ὁ ἔρως του σ' ἐτύφλωσε καὶ προκοπὴ δὲν εἶδες!

Μωρὲ μὰ ποῦ τὴ γνώρισες ἐσὺ τὴ Γερμανία
ποῦ σ' ἔπιασε μ' ἐδαύτηνε τέτοια μονομανία
ποῦ πλέον ἀλησμόνησες κι' οὔτε ξαναθυμᾶσαι
τί προστασία σῶκαμαν αὐτοὶ ποῦ καταρᾶσαι,
στοὺς χρόνους τῆς ἡρωϊκῆς μικρᾶς σου ἡλικίας
ποῦ παρ' ὀλίγον σ' ἔπνιγε τὸ νύχι τῆς Τουρκίας!

Δὲν μ' ἄκουες ποῦ σῶλεγα, ἔλα στὸ λογισμό σου
καὶ πρόσεχε γιατί κι' ἐμὲ θὰ πάρῃς στὸ λαιμό σου
μὲ τὴν οὐδετερότητα ποῦ θέλεις νὰ κρατήσῃς.
Δὲν μ' ἄκουες ποῦ σῶλεγα, πάψε τὰς συζητήσεις
γιατὶ δὲν πέφτει τὸ Βερδέν, οὔτε κουνιέτ' ἡ Ρίγα
καὶ τὰ ψωμιὰ τοῦ Κάϊζερ θάναι πολὺ ὀλίγα.

Κι' ἐγὼ τὴ θέσι σου, Μαργῆ, τὴ βλέπω φρικαλέα
μὰ δὲν σοῦ φταίω τᾶθελες καὶ τᾶπαθες, κολέα.
Μ.— Νὰ μὴ σὲ μέλλῃ παντελῶς γιὰ τὴ δική μου θέσι.
ἐμένα ἡ πολιτικὴ τοῦ Γούναρη μ' ἁρέσει
κι' ἂν ἡ Ἀντάντ μὲ ἀπειλεῖ εἰς ὥρας ποῦ δὲν πρόπει,
ὅσο καὶ νᾶναι ἀκριβὰ τᾶχω τ' αὐγὰ στὴν τζέπη!

Ὁ θυμὸς τοῦ Στεφανῆ ποῦ τὰ σύμπαντα κουνεῖ.

Ἐπὶ τέλους ἦρθ' ἡ ὥρα τὰ γεράματα νὰ δράσουν!
Ὅλα κι' ὅλα μὰ τοὺς Σέρβους δὲν ἀφίνω νὰ περάσουν
Κι' ὅσο μέσα στὴν Ἑλλάδα νοικοκύρης θᾶμ' ἐγώ,
τὴν Ἀντάτα θὰ χτυπήσω
ἕως ὅτου ἐξαντλήσω
καὶ τὸ ὕστερο αὐγὸ!

Ἀγριος κι' ἐγὼ θὰ γίνω
τώρα μέσ' στὰ γηρατειά,
ἀλλὰ Σέρβο δὲν ἀφίνω
νὰ πατήσῃ στὴν Ἱτιά.
Κι' ἂν μὲ λέτε γεροντάκι
θὰ σᾶς κάμω πανηγύρια.
Πιάσε μου Μιχελιδάκη
νὰ γκρεμίσω τὰ γιοφύρια!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΤΡΟΥΡΙΟΥ
Τώρα πλέον ὅπως τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα βιβλία
καὶ τὰ γιοφύρια νὰ γίνω
καὶ στὴ βία θ' ἀντιτάξω
τὴ γεροντικὴ μου βία,

μὲ λεμόνια γιὰ τουφέκια καὶ μ' αὐγά γιὰ μπαγιονέτες.
 Ὁ θυμὸς μ' ἔχει ξανάψει
 κι' ἄν μαζοῦρχες εἶχα γράψει
 τώρα γράφω κι' ὀπερέττες !

"Όλα κι' ὅλα μὰ οἱ Σέρβοι δὲν πατοῦν τὰ χῶματά μου.
 Βία δὲν θὰ συγχωρήσω,
 θάβγω νὰ ὑπερασπίσω
 τὴν οὐδετερότητά μου!
 Θάβγω φόρα κατὰ πάσης ξενικῆς ἐπιθυμίας
 κι' ἂν ἐμὲ μὲ λένε γέρω γιὰ φιδὲ καὶ γιὰ ταμπάκο,
 θὰ ὀπλίσω τὸ Χατζάκο
 μὲ *σαρανταδύο* τόμους ποινικῆς δικονομίας!

Ὅλα κι' ὅλα μὰ οἱ Σέρβοι δὲν πατοῦνε στήν Ἑλλάδα.
 Πῆγα καθαρά καὶ τῶπα καὶ στὸν ἓνα καὶ στὸν ἄλλο
 πῶς δαιμόνια θὰ βγάλω
 μέσ' ἀπὸ τὴ γενειάδα
 ἂν ὁ Ἕλλησι ἐπιμεῖναι νὰ σταλοῦν διὰ ξηρᾶς.
 Κι' ὅ,τι μ' ἔβαλαν νὰ κάμω, τῶκαμα ὁ φουκαρᾶς!

Ὅλα κι' ὅλα μὰ τοὺς Σέρβους νὰ περάσουν δὲν ἀφίνω.
 Εἶν' τὸ πρᾶμμα ξεκομμένο.
 Μοῦπανε νὰ ἐπιμείνω
 κι' ὅπως βλέπετ' ἐπιμένω.
 Ὅτ', ὑπόσχεται καθέννας πρέπει νὰ τὸ ἐκτελῇ.
 Νᾶτανε δουλεῖα δική μου δὲν ἐπέμενα πολὺ!

Μοῦπαν ν' ἀντιτάξω βία· ἀλλὰ πῶς θ' ἀντιταχθῇ,
 σὰς ὀρκίζω πῶς ἀκόμα δὲν μοῦ ἔχουν ἐκφρασθῇ,
 Μοῦπανε πῶς τὰ γιοφύρια πρέπει νὰ τ' ἀτινάξω
 κι' ἐν ἀνάγκῃ θὰ τὸ πράξω.

Μοῦπανε καὶ τῆς Κορίνθου νὰ τινάξω τὸν Ἴσθμό
 κι' ἐπειδὴ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον δὲν εἰξεύρω τί γυρεύω,
 ἐν τῷ μεταξὺ χορεύω
 μὲ τῆς πόλκας τὸ ῥυθμό!

Μοῦπανε πῶς γιὰ τοὺς Σέρβους πρέπει ν᾿αἰ θυμωμένος.
Κι' εἶμαι ὁμολογουμένως !
Κι' ἂν ὀγδόντα χρόνων ποῦμαι δὲν ἐθύμωσα ποτέ μου
κατ' ἀνάγκην κι' ἐξ αἰτίας τῶν περιπλοκῶν τοῦ Αἵμου
πρέπει στὰ γεράματά μου νὰ θυμῶνω διαρκῶς,
ἀλλὰ δέξασθε συνάμα τὴν διαβεβαίωσίν μου
πῶς παρὰ τὴν θῆλησίν μου
ἦρθα κι' ἔγινα κακός !

Η ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ)

Ἡ διέλευσις τῶν Σέρβων ὠρισμένως ματαιοῦται
καὶ τὸ Γρεῦ μὴν ἀκοῦτε.
Κι' ἂν σᾶς λένε πῶς θὰ γίνουν παραστάσεις σοβαραί,
τοῦ Εὐμουλοῦδη θὰ περάσῃ κι' ὄχι τοῦ Ποανκαρέ.

Ἔνεκα τῶν ψηφισμάτων Βάλτου καὶ Ξεροχωρίου
καὶ τοῦ συλλαλητηρίου
παύσαμε στὴ Λεπενού,
τάχισιάστη· ἡ Ἀγγλία κ' ἔβαλ' ἡ Ἀντάτα νου,
ἀλλὰ σὰς παρακαλοῦμεν μὴν τὸ πῖτε κανενοῦ!

ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΛΙΚΡΥΝΕΙΑΣ!

Ὁ Γιάνναρος ὁ προσφιλέτης, πρὸ ἡμερῶν μᾶς ψάλλει,
ὅτι ἀνάγκην ἔχομεν εἰλικρινείας πάντι
ἀνάγκην ὅμως ὁ λαὸς ἔχει γιὰ τὸ καρβέλι
καὶ γιὰ τὴν εἰλικρίνειαν ὀλίγον τότε μέλλει!

Εὐλογικρινείας ἔχομεν ἀνάγκην συμπολίται,
ἀλλ' ἀτυχῶς στὰ μαγαζιά δὲν βλέπω νὰ πωλεῖται
καὶ ἴσως σὰν τὴ ζάχαρι τὴν κρύβουνε κι' ἐκείνη
αἰσχροκερδεῖς μπακάληδες ὡς ὅτου ν' ἀκριβήνῃ!

Λοιπὸν ἀνάγκη ἐχομεν εἰλικρινείας πάλιν
καὶ λέμε πῶς τὸ καθεστὼς τοῦ Γούναρη καὶ Ράλλη
μὲ τὰ ρουσφέτια τὰ πολλὰ τοῦ κάθε μέρα κάνει,
ποτὲ εἰλικρινέστερον στὸ κόμμα δὲν ἐφάνη!

Καὶ περισσῶς εἰλικρινῆς
εἶναι καὶ ὁ μπάρομπα Στεφανῆς
ποῦ πρὸ πολλοῦ ὁ ἄνθρωπος δηλοῖ καὶ βεβαιώνει
πῶς μὲ τὴ βία τὸν κρατοῦν φριγοῦρα σὲ τιμόνι!

Ειλικρινείας ἔχομεν ἀνάγκην συμπολίται,
 καὶ ἂν ἦσαστε εἰλικρινεῖς δὲν πρέπει ν' ἀρνηθῆτε
 πῶς μὲ τὸ βρυκολάκησμα τοῦ κάθε κομματάρχου,
 καμμία εἰλικρινεία στὸ Κράτος δὲν ὑπάρχει!

Σὲ καμαρώνω Γιάνναρε μὲ τὴν «Ἑσπερινή» σου
 ποῦ γιὰ τὴν εἰλικρίνεια ὑψώνεις τὴ φωνή σου.
 Μὴν κάμῃς χάρι κανενός·
 σ' ὅλων νὰ ἴμῃς τὴ μύτη
 καὶ χαίρομαι εἰλικρινῶς
 ποῦ προχωρεῖ τὸ σπίτι!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΤΟΡΕ

Εἰμ' ὁ πρόσκοπος ἐγὼ
 ποῦ τὸν στόλον ὁδηγῶ
 μὲ ὁρμὴν αἰμοῦ ταχέϊαν
 σ' ἐκδρομὰς καὶ σὲ σαλόνια
 κ' ὅπου φαίνονται γκαρσόνια
 διὰ κορτοναυμαχίαν.

Μικρὸ καὶ σκανδαλιζάριον
μελαγχροινὸν καρὰβι
εἶναι τὸ καρβουνιάριον
ποῦ τῆς φωτιᾶς ἀνάβει.

Νὰ καὶ τὸ τορπιλλοβόλο.
Ζαχαρένιο λὲς κι' εἶν' ὄλο.
Τί ματάκια χαρωπά!
Κάθε βλέμμα του τορπίλλα,
μέσα στῆς καρδιάς τὰ πύλλα
σὲ κτυπᾷ!

Νάτο καὶ τὸ θαρηχτὸ
 μὲ τὸ θώρακα τοῦ κτ',
 μὲ τῆς ἀρνουβῶ τοῦ *βίδες*,
 μὲ τῆς δύο τοῦ ὀβίδες

καὶ μὲ τὰ κανόνια του
τόσα, σὰν τὰ χροόνια του.

Κι' ἄλλο θωρηκτὸ πλὺ πέρα
 ποὺ μὲ χρώματ' ἀνοιχτὰ
 καὶ μ' ἐλεύθερη παντίερα
 εὐγενῶς μᾶς χαιρετῇ.
 Καὶ μὲ τὸ χαιρετισμὸ του
 τὸ δελφίνι τοῦ γιγαλοῦ,
 δείχνει τὸν ἐγωϊσμό του
 καὶ τὸ αἷμα του τὸ **μυλοῦ**.

Καὶ τ' ἀντιτορπιλικὸν
λίαν μελαγχολικόν,
πάει πάντοτε ἡρέμα
καὶ πολὺ μεθοδικῶς
ν' ἀπαθῇ τὸ κάθε-βλέμμα
τῆς κορμίστης τῆς προκός.

Εἶναι στόλος φόβος τρόμος
Σκαρὶ περὶ καὶ ἔρδαι
Εἰς τὰς τρικυμίας ὁμως
ὅλα κάνουνε....νερά!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
54-ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ-54

Τὰ Κεφαλληνιακά ποῦ θ' ἀκούτε τακτικά.

Μόλις ἐγκατεστάθησαν
στὸ πόρτο μας οἱ Γάλλοι,
ἀρχίσανε σιγά, σιγά
ἐνέργεια μεγάλη.
Κι' ὁ ὑποναύαρχος Φατοῦ
βγήκε μὲ τὸ καΐκι
κι' ἐκλείσε μὲ τοὺς Φαρσινούς
μονομερῆ συνθήκη.

Ὁ ὑποναύαρχος Φατοῦ
εἰς εὐτυχίας χρόνια,
ἦρθε καὶ μᾶς ὠχρώσε
τὰ Φάρσα μὲ κανόνια.
Καὶ τώρα κάθε Φαρσινὸς
μᾶς λέει κοροδομένος
πῶς εἶναι μὲ πυρόβολα
τοῦ Κροῦπ ὀχυρωμένος
καὶ πλέον ὅ,τι νὰ συμβῇ
κι' ὅ,τι καυχᾶς νὰ γίνη,
δὲν θὰ φοβᾶται τὸ Δαυή
μήτε καὶ τὸ Δεϊλήνη.

Τὶ εὐτυχία κι' αὐτὴ γιὰ μένα!
Ποῖος τὸ περίμενε καὶ μένη μάνα!
Πῶς θὰν τὰ Φάρσα ὠχυρωμένα
νὰ βομβαρδίσουν τ' ἀεροπλάνα!

Ποῖος τὸ περίμενε πῶς θάρρη μέρα,
μέρα μεγάλη καὶ φαεινὴ,
νὰ ἐνωθοῦνε σὲ μιὰ παντιέρα
οἱ Ἀγγλογάλλοι κι' οἱ Φαρσινοί!

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Η ΘΕΙΑΦΗ

Ὁ Γούναρης ἐνόμισε
πῶς μὴ καμ' εὐκολία
γιὰ νὰν' ἡ θειάφη κι' ὁ χαλκὸς
εἰς τὰ Μονοπωλεῖα,
καὶ δὲν γνωρίζει πῶς μ' αὐτὸ
τό ἐκτακτὸ του μέτρο,
μὲ ἐπινίξε κι' ἐμένανε
χειρότερο ἅψ' τὸν Πέτρο!
Γιατὶ ἂν πῶ γιὰ βρεσέ
τοῦ γέρου τοῦ Λαγγούση,
ἅψ' τῆς φωνῆς κι' ἡ Εὐγερος
μπορεῖ νὰ τὸν ἀκούσῃ!

Μὴ ἔχοντας λοιπὸν λεφτά,
πῆγα στὸν τοκογλύφο,
σκύφτω φιλὼ τὰ πόδια του
καὶ σὰν σκυλὶ τὰ γλείφω
καὶ τοῦπα »Δὸς μ' ἀφεντικὸ
νὰ πάρω θειάφη καὶ χαλκὸ
δυὸ εἰκοσιπεντάρικα
ποῦναι μεγάλη χρεῖα»
Κι' αὐτὸς μοῦ λέει μὲς τ' αὐτὶ
«Ναί! μὰ θὰ γράψῃς στὸ χαρτί
ὅτι σοῦ δίνω ... τρία!»

Κι' ἐγὼ ποῦ τῶχω νηστικὸς
τ' ἀμπέλι μου σκαμένο
σ' αὐτὸ καμμιὰν ἀντίρρηση
καθόλου δὲν τοῦ φέρνω,
ἀλλ' ὑπογράφω τὸ χαρτί
στ' ἀρέντη τὰς θελήσεις
κι' ἀναχωρῶ μ' εὐχαριστῶ
καὶ χεῖρες ὑποκλίσσεις!

Κι' εὐθὺς στὸ Μονοπώλιον
τραβάω χέρι, χέρι
μὰ νάμπω μέσα δὲν μπορῶ
ἅψ' τὸ πολὺ τ' ἀσκέει.
Βλαστήμεις, σπρώξιμο, φωνές,
ὅλοι μαλλὰ κινδύνους
πῶτρεμνε τοῦ μαγαζιτοῦ
καὶ πόρτες καὶ ντουβάρια.

Τρεῖς μέρες ἐπερίμενα
ὡς ποῦ ναρθῇ ἡ σειρά μου.
Σὲ ὕπνο καὶ σὲ φαγητὰ
ἐπῆγαν τὰ μισὰ λεφτά
ἐκτὸς τῆ χασομέρια
κι' ἀφοῦ ἀπὸ τὸ ζῆψιμο
μῶσπασαν τὰ πλευρά μου
μῶδῶσανε τὰ δυὸ σακκιά
κι' οὔτε κι' αὐτὰ ἀκαίρια!

Τάκουσες Γούναρη λοιπὸν
ποῦ πὰ γνωρίζεις οὐλα;
Ἐνα ἡκοσιπεντάρικο
μῶκόστις ἡ σακκούλα!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΠΑΣΧΑ

Χριστὸς ἀνέστη διγαλαεῖ
σ' ὄρθρο βαθὺ ἡ καμπάνα.
Ὅλοι μὲ τὰ γιορτιάτικα
στὴν ἐκκλησίαν τρέχουν.
Καὶ μέσ' στὴ γενικὴ χαρὰ
τοῦ ἐπιστράτου τὰ παιδιὰ
ἡ σύζυγος κι' ἡ μάνα,
τὸ στρώμα δάκρυα βρέχουν.

Λεῖπει ἐκεῖνος ποῦθελε
μαζὺ τοὺς νὰ γιορτάσῃ,
τὰ πεννασμένα του παιδιὰ
ψωμάκι νὰ χορτάσῃ!

Τώρα γυμνά, ξυπόλυτα,
χλωμά μέσ' στὸ κρεββάτι
τὰ βλέπουν μάνα καὶ γιγχιὰ
μὲ δακρυσμένο μάτι,
κι' ἀντὶ τῆς Κυθερνήσεως
τῇ στοργικῇ βοήθειᾳ,
φέρνουν μονάχα μὲ καὶ μὸ
τοῦ Γούναρη τὸν ἐμπαιγμὸ
στὰ πονεμένα στῆθιζ.

ΣΟΦΙΣΜΑΤΑ

Θαυμάζω τὰς δηλώσεις σου, σὲρ Γκρέϊ,
ποῦ εἶπες, σ' ἐμᾶς δὲν ἐξασκεῖται βία ...
παρὰ πληρώνετε διὰ μας χρεῖ
κατὰ... παράκλησίν μας στὴ Σερβία.

Ἔτσι μὲ τὰ λιμὰ μᾶς τρῶς τὸ μάτι
π' ἀθέλητα σὰς γίνουμε κοπέλι.
Περνᾷς τὸν κανατὰ ποῦ σὲ κανάτι
κολάει τὸ χερσὺλι ὅπου θέλει!

CHEF

ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Κατόπιν τῆς παρατηρηθείσης δυσφορίας τῶν κατοίκων διὰ τὴν ἐξερχομένην ἐν τῇ πόλει ἐνοπλον περίπολον τῶν γάλλων, ὁ κ. νομάρχης ὑπέδειξε ἐἰς τὸν ὑποπρόξενον τῆς Γαλλίας κ. Σάνδερς, ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ἦδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελεῖ παραβίασιν τῶν ἐλληνικῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων.

— Καὶ τὴν ἐπομένην ὁ διοικητὴς τῆς μοίρας κ. Φατοῦ σπεύσας ἐἰς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. νομάρχου τῶ παρέσχεν λίαν ἱκανοποιητικὰς ἐξηγήσεις.

— Ἐκτοτε οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μικρὰν περίπολον ναῦται, ἐμφανίζονται ἐντελῶς ἄοπλοι.

— Κατόπιν ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. νομάρχην καὶ ὁ ἀντιναύαρχος κ. Φουρνέ, τῶ ἐπανέλαβε τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Φατοῦ, τονίσας ὅτι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς οὐδὲν θέλει ἐπιχειρηθῇ τὸ δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ διαμαρτυρίας καὶ προστριβὰς.

— Εὐχάριστον εἶναι ὅτι ἡ ἐνταῦθα διαμονὴ τῶν γάλλων, ἔδωκεν ἀρκετὴν ζωὴν ἐἰς τὸν τόπον καὶ κίνησιν ἀσυνήθη. Εἰς τὴν ἀγορὰν κυκλοφορεῖ πολὺ χόημα, χωρὶς εὐτυχῶς νὰ μᾶς λείπουν τὰ τρόφιμα.

— Ἐπίσης οὐκ ὀλίγον ὀφείλεται καὶ ὁ ἄλλος παρέχων διὰ τὸν στόλον 300 τόνους ὕδατος καθ' ἑκάστην πρὸς 50 λεπτά τὸν τόνον.

— Εἰς τὴν ἐναντι τοῦ Ληξουρίου παραλίαν τοῦ χωρίου Φάρσα, ἐποποθετήθησαν ὑπὸ τῶν γάλλων πυροβόλα δι' ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν ἐκ γεμανικῶν ἀεροπλάνων.

— Συνεπείᾳ ἐνεργειῶν τοῦ κ. νομάρχου πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν προμηθειῶν, ἠῦξήθη ἡ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν ποσότης τῶν ἀποστελλομένων ἀλεύρων κατὰ 3,000 ὀκάδας ἡμερησίως.

— Τὸ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς θεατρικῆς παραστάσεως καὶ τοῦ χοροῦ ποσὸν 1297 δραχμῶν, διενεμήθη ἐἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς αἰτησάμενας χρηματικὴν συνδρομὴν πτωχὰς οἰκογενείας τοῦ Ἀργοστολίου.

— Ἐπειδὴ ὅμως ἐἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων ἐχορηγήθη πρὸ τοῦ Πάσχα βοήθημα ἐκ τοῦ Βαλ-λιανείου κληροδοτήματος, συγχρόνως δὲ θὰ λάβωσιν οὗτοι τοιοῦτον καὶ ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐπιδόματος, ἐκρίθη ὁρθὸν νὰ δοθῇ κατὰ τὴν γενομένην διανομὴν τῶν ὡς εἴρηται χρημάτων, μεγαλύτερον κατὰ τι ποσὸν ἐἰς τὰς μὴ ἐχούσας ἐπίστρατον οἰκογενείας.

— Παρὰ τὰς συνεχεῖς πρὸς τὴν Κυβερνήσιν ὑπομνήσεις τοῦ κ. νομάρχου, περὶ ταχείας ἐνταῦθα ἀποστολῆς χαλκοῦ καὶ θείου, δὲν ἐκομίσθησαν εἰσέτι τὰ εἶδη ταῦτα.

— Ἀνεκοίνωσε τὸ Ὑπουργεῖον τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ὅτι ἐπετράπη ἀντὶ τῆς αὐτοπροσώπου μεταβάσεως τῶν κτηματιῶν ἐἰς τὰς ἀποθήκας τῶν Μονοπωλίων, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι τὸν ἀνάλογον χαλκὸν καὶ θεῖον, καὶ δι' ἀντιπροσώπων ἐφοδιαζομένων ἐννοεῖται διὰ πιστοποιητικῶν τῶν οἰκείων προέδρων τῶν κοινοτήτων.

— Κατὰ τὴν 14 τρέχοντος ἐγένετο ἐν Ἀγκῶνι Θηναίᾳς ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἡ κλήρωσις δύο νεανίδων πρὸς προίκισιν ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Κωνστ. Λιβαδὰ Χαριτάτου.

— Ὁ κλῆρος ἠνένησε τὰς Ἐριφίλην Φιλιππάτου καὶ Ἀνδρονίκου Κουμάτου, αἵτινες θὰ λάβωσι μετὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου τῶν χιλίας δραχμὰς ἑκάστη.

— Κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ ὥραν 7 μ. μ. ἐνῷ οἱ ἀδελφοὶ Χαρολάμπος καὶ Βασίλειος Σ. Ἀπέργη εὐρίσκοντο ἐντὸς τῆς οἰκίας τῶν ἐἰς τὸ χωρίον Ζῶλα, ὁ Ἀνδρέας Ζησιμίου Ἀπέργης δι' ἀσήμαντον ὄλως ἀφορμὴν ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῶν ἐκ τοῦ ἡνεωμένου παραθύρου διὰ κυνηγετικοῦ ὄπλου, τραυματίσας τούτου ἐἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἐἰς ἄλλα τοῦ σώματος μέρη.

— Ἀπαντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τοῦ πρῶην δήμου Πρόνων, συνήλθον τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα ἐἰς συλλαλητήριον διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ λιμένος Πόρου, ἀπειλοῦντες νὰ φθάσωσι ἐἰς τὰ ἔσχατα ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ τὸ πρῶην καθεστῶς. Ἐπεδόθη δὲ τὸ σχετικὸν ψήφισμα πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι θὰ φροντίσῃ διὰ τὸ ζήτημα.

— Κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Πεφάνη τοῦ νὰ χρησιμοποιοῖται ἀποκλειστικῶς δι' οἰκονομικὸν συσσίτιον ἡ πρὸς τὸν δῆμον δωρηθεῖσα οἰκία του, ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Βεργωτῆς ἀπέσυρε τὴν ἰδικὴν του δωρεάν.

— Τὸ μόνον ἀληθὲς εἶναι ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας, ὅτι ὁ κ. δήμαρχος εἶναι πολὺ κακότυχος ἐἰς δωρεάς.

— Αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμνασιακῆς ἐν τῷ Παρθενοναγωγείῳ τῆς κ. Μαζαράκη, ἀφῆκαν ὡς πάντες οἱ ἐκ τῆς ἐκείνου Αἰ διδασκαλίας καὶ διὰ τῆς ἐκείνου Αἰ διδασκαλίας ἐδέχθησαν εἰληκτικὴν συγχαρητήριον ἐκ πάντων τῶν παρθεναγωγείων.

— Ἠγγέλθη ἐκ Πόρου-Σαῖδ, ὅ θάνατος τοῦ ἀποστόλου ἐκείνου ἐκτελέσθη ἀγαθοῦ συμπολίτου Νικολάου Βασιλοπούλου ἐμπόρου, ἐκ Βασιλοπούλων τῆς Πυλάρου.

— Ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ Θέκλη Βου-σούλη, φιλόσοφος σύζυγος τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου Γερασίμου Βου-σούλη ἐμπόρου.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσε νοσηλευομένη ἐν Ἑλβετίᾳ ἡ νεαρὰ κόρη τοῦ συμπολίτου κ. Σπυριδωνος Ραζῆ.

— Θεομῶς συλλυπούμεθα ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους τῶν μεταστάντων.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Εὐάγ. Παλημέρης, Ἀἰδὰ Βόρου (Λη-ξούριον).— Παν. Κουλουμπῆς (Ἀγ-κῶν).— Ἀνδρονίκη Ἀλισανδράτου (Μα-κρυνίτικα).— Χρ. Γερωνυμάτος Ἀρετῇ Γερωνυμάτου (Ρίζα).— Νικ. Καμπί-της Ἐλπίς Γεωργάτου (Πρόνοι).— Διον. Μαγκλιβέρας (Ἀργοστόλιον).— Ἰουστίνη Ρόκου (Ἄσος).— Εὐστ. Ζη-σιμάτος Ἑλένη Γρηγοράτου (Φάρσα).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς συμμερισθέντας τὸ πένθος μας ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς ἡ-μῶν εὐχαριστίας.

Ἀργοστόλιον 16 Ἀπριλίου 1916.

Ἡ Οἰκογένεια Κ. Πεταλούδης

— Τὸ ἀποσταλὲν ἄρθρον πρὸς δημο-σίευσιν «Ἡ Φιλαρμονικὴ Κεφαλλη-νίας» ἐλήφθη ἀργὰ καὶ συνεπῶς θὰ δημοσιευθῇ ἐἰς τὸ προσεχές φύλλον.

ΠΑΝΕΡΗ!

Ὅλοι νάχετε στὸ χέρι
Σιγαρέτα τοῦ Πανέρη
πῶχουν λούσο, πῶχουν γλύκα
κι' εἰν' τὰ μόνα ποῦ εὐρήκα
σιγαρέτ' ἀληθινά,
φιγουράτα καὶ φθηνά.
Τὰ πωλοῦν σ' ὅλα τὰ μέρη
τὰ σιγάρα τοῦ Πανέρη
τὰ κομφὰ καὶ ζηλευτὰ
ποῦ τὰ μάθην κι' ἡ κυρίες
καὶ καπνίζουν ἀπ' αὐτά.

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Πολὺ δικαίως εἶναι κατὰ μέτρον κό-σμου καθ' ἑσπέραν τὸ κομψὸν θέατρον τῆς λεωφόρου Ἀκαδημίας, διότι πράγ-ματι τὸ ἐλληνικὸν μας μελόδραμα θαυ-ματουργεῖ.

Τώρα δὲ μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν Ἰταλῶν καλλιτεχνῶν, τοῦ μπαλέτου καὶ τοῦ νέου σκηνοῦ διακόσμου, θὰ ἦναι μο-ναδικὴ ἡ θεατρικὴ ἀπόλαυσις ἐἰς τὰ «Ὀλύμπια».

ΔΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Διὰ τὰς οἰκονομίας τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, ταμιευτήριον ἐἰς πρώτην ζή-τησιν πρὸς 4 %.

Η. Σ. ΛΥΓΚΟΥΡΗΣ

Ὁ ἐκ Ληξουρίου τῆς Κεφαλληνίας, ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζας, ἐπιστήμων ὁδον-τολάτρης, εἶναι ὁ μόνος ἐιδικὸς διὰ τὴν ἀνάδυσιν ἐξαγωγήν τῶν ὁδόντων. Θε-ραπεύει ἀποτελεσματικώτατα ὅλας ἐν γένει τὰς παθήσεις τοῦ στόματος καὶ ὁδόντων.

36 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 36

ΚΡΟΝΙΟΝ

Τὸ θλυμᾶσιον μυροπωλεῖον καὶ κου-ρεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κάτωθεν τοῦ Ἀρσακείου.

Διευθυντὴς ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΚΕΝΤΡΗΝΑΣΤΑΙ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Παλαιῶς

Παλαιῶς

Παλαιῶς

Παλαιῶς

Τύποις Π. Α. Πετράκου. — Ἀθήναι.